

Med Maria Kristina i tillfartseskadern till Nynäshamn

Hasse Wetterberg fd ägare av 95:an KERMA men som nu seglar en Wasa Atlantic och jag skulle ta hand om tillfartseskadern för de utländska båtar som kom söderifrån. Uppsamlingshamn för båtarna var Simrishamn. Jag seglade iväg från Limhamn den 6 juli och kollade vädret kvällen innan – ostlig vind förstås – innebar kryss hela sydkusten, vilket inte är så kul. Maria Kristina är inte den optimala kryssbåten. Nåväl vi seglade på och utanför Smygehamn dök den Tyska R12:an HETI upp ur soldiset med kurs mot Ystad där vi sammanstrålade. Nästa dag var det dimma och svag vind. Vi seglade efter plottern och lyckades komma till Kåseberga. Dagen efter var dimman ännu tätare och vinden obefintlig men med plottern och motorns hjälp följde vi kusten runt Sandhammaren. Plötsligt blev vi skrämde av ett starkt bröl från mistluren på den Norska båten MARIBELL som dök upp ur dimman 50m bakom oss. Hon gick en halv knop fortare men vi gjorde sällskap in till Simrishamn där redan HETI och de övriga eskaderdeltagarna. På kvällen ordnade Simrishamns SS middag i deras klubbhus för alla eskaderdeltagare. Vi vaknade nästa dag den 9 juli med strålände solsken och sydvästlig svag vind så det blev motorgång c:a en timme tills vi såg att R12:an HETI hissade på så gjorde vi detsamma.. Eftersom vinden var med oss satte vi stora spinnakern halsad längst ut på bogsprötet, klyvare, foc, mesan och som mesanstagegel hade jag tagit med en genua från min 30:a. Eftersom vinden var svag max 2 m/s tog jag efter en stund ner storseglet

och hissade i stället stora gennakern i storfallet och halsade den i relingen. Vi gick då jämnt med HETI under två timmar. HETI gjorde förtvivlade försök med olika segelsättningar och de fick till slut upp en gigantiskt stor slörspinnaker samtidigt som vinden ökade något. Hon seglade då sakta men säkert ifrån oss samtidigt som vinden ökade något. Vi fick beröm av HETIS skeppare för vår snabba lättvindsbåt på kvällen i Karlskrona som vi anlände vid 19 tiden. Samma fina mottagande av Karlskrona SS som bjöd på grillparty på kvällen. Min besättning var tvungen att mönstra av så på sträckan Karlskrona – Kalmar fick jag segla ensam. Jag kom iväg vid 8 tiden och kunde segla inomskärs i sydlig vind c:a 8 -10 sek. Det blev en dryg segling med hög sjö i södra Kalmarsund. Efter 10 timmar utan att lämna styret angjorde jag Kalmar. Jag var bland de första ur eskadern. De större båtarna var tvungna att gå söderut på Hanöbukten och runda hela Blekinges sydöstra hörn på grund av mastehöjden för bron. I Kalmar blev det en vilodag med besök på Sjöfartsmuseet och medeltidsmiddag på Kalmar slott. I Kalmar fick jag ny besättning av storbåtssegelaren Pär som ofta seglar som besättningsman på de stora skonarna i Medelhavet. Avfärden från Kalmar i sydvästlig vind 6-8 m/s blev en behaglig segling i mestadels sol men vi såg regnmolnen gå över land. Vi seglade med stora gennakern halsad längst ut på bogsprötet och när vi svängde upp mot Oskarshamn fick vi halv vind. Plötsligt kände jag ett kraftigt ryck i båten men

ingenting verkade ha havererat. Jag gick ändå förut och såg då att beslaget på klyvarbommen hade släppt och att klyvarbommen var böjd som ett fiskespö nittio grader från långskeppsriktningen. Det blev till att snabbt bärga gennakern. Klyvarbommen återgick som tur till sitt normala tillstånd. Den är tillverkad av två vindsurfingmaster i epoxi, den ena instucken i den andra med epoxilim emellan. Vi anlände i tid till den naturhamn söder om kärnkraftverket som Hasse sett ut vid skepparmötet på morgonen.

Nästa dag behaglig undanvindsegling genom skärgården upp till Västervik dit vi anlände på eftermiddagen. I Västervik utökades eskadern med R8:an TAIFUN från Schweiz som vann guldmedalj i Nynäshamn 1912 och 5 Tyska skärgårdstrettior. De hade trailat upp till Västervik. Sammanlagt var vi nu 23 segelbåtar som låg och cirklade i väntan på broöppning. Hela eskadern skulle ligga i inre hamnen i Västervik. Först in gick MARIBELL som är välkänd i Västervik. Hon är byggd i Gamleby och ritad av Tore Holm. När vi förtöjde såg det ut som om hela staden stod på kajen. Turistchefen höll ett bejublat välkomsttal och pressen intervjuade och tog bilder. I Västervik mönstrade de efterlängttade Smaragd seglarna från Göta, Malin Collin och Elin Kristof. Jag berättade på Korv o Paket 2011 om mina planer på att delta i eskadern med MARIA KRISTINA. Elin tände direkt och ville följa med och Malin hakade på. Det var meningen att Christina Polbring också skulle följa med men hon fick förhinder i sista stund. Jag fick många komplimanger för mina snygga besättning speciellt från de yngre manliga deltagarna.

Vi fick ett fantastiskt fint mottagande av Västerviks SS som bjöd på grillparty på kvällen och Flottans män bjöd på föreläsning och bilder från dykningarna på det sjunkna linjeskeppet MARS som hittades norr om Öland 2011.

Hasse Samuelsson hade seglat ner för att ta över eskaderchefsrollen från Hasse Wetterberg som stack över till Visby för att delta i Visby seglingen Visby-Nynäshamn.

Avsegling från Västervik i behagligt väder, sol och lagom västlig vind mot dagens mål som var norra viken på Harstena. Efter samråd med besättningen beslöt vi efter några timmar att ta genväg ty vi kom lite på efterkälken i den svaga vinden. Vi genade över fjärdarna i stället för att följa farleden och Elin visade sig besitta egenskaper som kvinnor förr i tiden blev brända på bål för. Så fort hon såg att regnmolnen drog sig utåt vårt håll tog hon på sig sjöstället varvid molnen ändrade riktning och följde eskaderbåtarna i stället. Detta upprepades flera gånger och vi fick inte en droppe regn. Vi anlände samtidigt med de andra båtarna till målet och Hasse lyckades få in hela eskadern med landförtöjning i norra viken på Harstena på den sida som hade kvällssol.

Vid nästa morgons avgång lyckades vi få 30:an DEIDRÉS ankartamp i propellern. Det blev till att bada och skära loss tampen men jag lyckades rädda ankar. Nästa natthamn var Broken Nyköpings SS klubbholme norr om Örsbaken. På vägen dit gjorde vi en avstickare till Oxelösund för att tanka och lyckades gå på grund i inloppet till gästhamnen. Som tur var fastnade vi inte. På Broken var hela ena sidan av hamnen reserverad för eskaderbåtarna. Kvällen tillbringades

med allmän förbrödning mellan eskaderdeltagarna.

Vid avfärd lyckades ett par Tyska båtar gå på fel sida om de gröna bojarna vid utloppet från Broken och fastnade på grundet. Vi låg lägligt till för att dra dom av grundet och som tack fick jag ett paket cigaretter – mycket välkommet eftersom mina var slut.

Sista natthamnen var inre fladen i Ringsöarkipelagen. Vi fick vindar mellan sydost till ost och sol vilket gav en behaglig segling genom vår vackra skärgård. Alla båtar gjorde stora ögon när de mötte den väl samlade eskadern. Vi fick fuska lite på kryssen med motorn på kryssen över till Öja, Hasse lyckades med att även här hitta landförtöjning för samtliga båtar på den sida som gav kvällssol. Nästa dag var liggedag och eskaderdeltagarna var inbjudna till ägaren av mer än halva Ringsö som talade om sin hjortuppfödning och museiföremål från svunnen tid i flera timmar. På vägen tillbaka genom skogen hittade Malin och Elin en hel tröja full med kantareller som väckte stor nyfikenhet av de utländska deltagarna. Vi förklarade att det var delikatesser. Tjejerna lagade till en fantastisk måltid med kantareller som huvudingrediens. På kvällen ordnade Hasse, jag, Malin och Elin med ett sista förbrödningssparty med vin och tilltugg för alla deltagarna. Alla tackade och uttryckte sin beundran och avundsjuka för vår den underbara skärgårdsmiljön som vi har möjlighet att segla i.

På skepparmötet dagen efter informerade Hasse att samtliga deltagare skall vara klara att hissa på samtidigt kl 10 ty ett TV team kommer ut och filmar oss. En fantastisk syn att se all dessa

klassiska båtar cirkla runt bland ett antal ankarliggare på svaj i den inte alltför stora fladen.

På MARIA KRISTINA tog vi på oss uniformerna. Elin och Malin hade hittat vita sjömansblusar med blåkrage och jag tog på mig min kaptenuniform. TV båten cirklade runt och var mest intresserad av de stora gaffelriggade R-båtarna HETI och TAIFUN.

TV teamet följde eskadern upp till Nynäshamn och bordade vissa båtar för att filma ombord samt intervjua besättningarna. Samma fina väder med vindar mellan sydost ost. Vi fick fuska lite med motorn på för att hänga med de stora R-båtarna och de snabba 30:orna på kryssen över det öppna vattnet till Öja. Uppre vid Torö delades eskadern i två grupper – en som gick inre leden via Dragets kanal vi och de mindre båtar och en grupp som gick yttre vägen. Till Nynäshamn hade det anlant båtar hela dagen och vi kom in ungefär samtidigt med deltagarna i Visbyseglingen.

Nästa dag var det invigning av Classic Boat Meet till åminnelse av Olympiaden 1912. Jag hade siktat på att vinna på priset för bäst stilenligt klädda besättning. Elin och Malin var med på noterna och vi hade i förväg snackat om att klä ut oss i klädsel från 1912. Jag i uniform och tjejerna i klänningar från den tiden. Jag gjorde vidbrättade hattar med blomsterarrangemang på skullen. Elin hade en kreation från sin mormor som var helt fantastisk. Till vår stora besvikelse utdelades ingen pris för tidsenlig klädsel men vi väckte ändå berättigad uppmärksamhet och blev mycket fotograferade.

Lördag och söndag var det kappsegling för alla klassiska båtar. På lördagen

en bankappsegling och på söndagen Bedarön runt som jag seglade med min 30:a Lyst. Elin och Malin hade mönstrat av så jag saknade besättning. Jag sa till de tyska 30 seglarna att jag måste ragga upp ett par nya tjejer som gastar. Vad göra? Jo jag sprang på Gunnar och hans fru (jag har tyvärr glömt hennes namn) samt hennes väninna från Göta kostern GERDNY och de ville gärna gasta på Bedarön Runt. Jag bad Gunnar att hålla sig i bakgrunden när jag presenterade min nya kvinnliga besättning för de Tyska 30 seglarna som gjorde stora ögon och undrade vad jag hade för egenskaper som lyckas hitta så snygga tjejer. Det gäller att suga på karamellerna så länge det går. Det blev en fin segling och innan starten såg jag att det borde gå att sträcka upp till södra udden på Bedarön om jag startade vid lovartsflaggan men 22:an TITTI med Andreas Milde såg samma sak och han lyckades tränga oss utanför flaggan. Det blev till att starta om. Men vi gick något snabbare

än TITTI och var nästan i kapp vid rundningen. På undanvinden på utsidan Bedarön hände inte mycket men vid norra udden lyckades Hasse Samuelsson med 30:an DEIDRE slinka före innan den korta kryssen upp mot målet utanför hamnpiren.

Jag fick ställa ut mina målningar i det stor regattatältet och sålde ett par tavlor samt fick några beställningar på porträtt av båtar. Att få delta i detta fantastiska arrangemang med 250 klassiska båtar för både segel och motor känns som höjdpunkten i mitt seglarliv och jag kan inte se något i framtiden som kan tävla med detta.

Veckan efter började Europacupen och Skärgårdskryssarepokalen för Sk30 resp. A22.

Lars Nordlund

S/Y MARIA KRISTINA, Sk30 S239
LYST och sedan en tid även A22 S349
Refuge

